

[Peter Nielsen.]

tarer skulle vel egentlig være overflødige. Lad os nu alle hellere glæde os over, at der er fremgang, og at det ikke gik så galt, som Venstres Pressebureau prædikede.

Men selv om der er bred enighed om statens udgiftspolitik, er det straks værre, når regningen skal betales. Det er udtalt af oppositionen, at man nok skal vedstå sig sit ansvar; de udgifter, man har stemt for — og det er jo så godt som dem alle — tager man ansvaret for at skaffe dækning til. Man vil vel ikke i denne samling foreslå nedskæringer af de egentlig betydende poster, så de samme penge skal jo ind, og ingen kan opfinde et skattesystem, der giver staten de samme penge, men hvor den samlede skattebyrde, såvel personskatter som vareafgifter, kan lettes. Der tales da også fra alle partier nu blot om skatteomlægning og ikke skattenedsættelse.

Selvfølgelig kan naturen gå over optugtelsen, og der har også været enkelte røster om mulighederne ved den kommende udskrivningslov. Venstres Pressebureau har jo taget sorgerne på forskud, men det er heller ikke godt at tage glæderne på forskud; så bliver man nemt skuffet. Det er vist for tidligt at stille noget sådant i udsigt. Det hele må jo foregå på normal måde. Der må på finansloven budgetteres, hvor meget der skal ind i statsskatter; man må så skønne over den indtægtsmasse, der er til beskatning, og ud fra dette må det kommende års skatteskala udarbejdes. Før dette er sket, kan ingen danne sig nogen mening om, hvilke ændringer der kan laves. Socialdemokratiet ønsker ikke, at der skal opkræves unødvendige skatter, men på forhånd at stille noget i udsigt tør vi ikke.

Det er måske muligt for næste år igen at komme med en skatteskala med helt andre lave procenter. Vor nuværende skatteskalas høje procenter skyldes jo først og fremmest skattefradragretten. Vi har hidtil ingen vegne kunnet komme i dette spørgsmål; der har ikke tidligere været flertal for en ophævelse. Folk har levet i den falske illusion, at alt dette var en beskyttelse, og at ordningen nedsatte skattebyrden, men de er vel efterhånden klar over, at det er en narresut, man stikker skatteyderne ud. Skattefradragretten er skyld i blandt andet

den meget høje marginalbeskatning og den klumpede skattebyrde.

Ved kildeskatteforslaget, der kom i juni sidste år, kunne de værste ulemper fjernes selv med den såkaldt indbyggede fradragret, således at skattefradragretten blev reduceret til en teknisk blindtarm. Den kan vi dog hurtigt fjerne; man skal ikke forgæves vente på vort medarbejderskab, vi har altid haft dette på vort program. Foreløbig må vi imidlertid afvente forhandlingerne, og indtil da må forslaget om kildeskat fremsættes med den indbyggede fradragret for ikke at forsinke noget; men den kan altså hurtigt og smertefrit fjernes.

I øvrigt mangler vi ikke forslag til skatte-reform eller til en omlægning af vore skatter. Foruden regeringens oplæg har vi jo 5 andre, og der er bebudet et sjette en af dagene. De skitser, der er kommet fra de øvrige partier, er alle såkaldte råskitser. Dette være ikke sagt i nogen nedsættende betydning, det kan vel ikke være anderledes, men vi kunne dog godt have tænkt os noget mere fyldige oplysninger, således at virkningerne kunne overses. Hvor stor en momsprocent vil venstre have? Det har dog sin betydning. Det kan jeg ikke finde ud af, men det vil vel ingen bebrejde mig.

De konservative vil overflytte skatte-trykket fra statsskat til kommuneskat. Nu er alle skatteydere jo også kommuneskatteydere, men det vil selvfølgelig give en ændret byrdefordeling til skade for skatteyderne i de mere fattige kommuner. Dette vil man delvis afbøde med et såkaldt bloktilskud, men hvor meget drejer det sig om? Jeg skal selvfølgelig ikke have det at vide i kroner og øre, men vil man op på en snes millioner, eller er der tale om milliardbeløb? Det skal der til for at skabe en virkelig udligning. Disse beløb skal udskrives i statsskatter, for at man kan lempe de kommuneskatter, man har sat i vejret for at lempe statsskatterne. Det må give en ny og øget administration, så det forslår noget, og skal vi så foruden have den såkaldte frivillige kildeskat og køre med 2 skatte-systemer, er det vist yderst begrænset, hvad der bliver tilbage af en forenklet skattereform. Det er egentlig ikke mærkeligt, at venstre ikke har villet være med til at lave et sådant fælles skatteprogram.